

дължили пжтя си напрѣдъ. Като доближили до неприятелския лагеръ, тѣ видѣли, че неприятеля го подпалилъ и, като испратилъ напрѣдъ около 30 ескадронаконница, подъ прикритието имъ почналъ да отстъпва. Дѣйствиелно, фелдмаршала графъ Холцхапфелъ, който началствувалъ императорскитѣ войски, и генералъ графъ Кронсфелдъ — баварскитѣ, опасявайки се да бжджтъ отрѣзани отъ Аугсбургъ, още прѣзъ нощта прѣдприели отстъпление, на чело съ двѣтѣ армии, задъ тѣхъ всичкитѣ обози, а въ арриергардъ подъ началството на Монтекукули имали 1.600 души конница, 800 мушкетери и 4 топа. Тѣ били принудени да отстъпватъ по гориста и блатиста мѣстность, по която обозитѣ се движили много трудно и много бавно. Въ 7 ч. сутринята французската прѣдняя конница стрѣмително атакувала арриергарда на Монтекукули и, макаръ послѣдния извънрѣдно упорито и твърдѣ искусно да защищавалъ горитѣ и блатата и билъ подкрѣпенъ отъ Холцхапфеля съ 500 мушкетери, 400 души конница и 2 топа, но силния напоръ на прѣвъсходящитѣ на брой французи довелъ конницата на Монтекукули въ пълно растройство и бѣгство, при което самъ Холцхапфелъ билъ убитъ, а Монтекукули едва се спасилъ отъ плѣнъ. Въ туй време когато французитѣ напирали на арриергарда отзадъ, Врангель испратилъ конницата си отъ двѣтѣ страни въ обходъ и съвсѣмъ отрѣзалъ арриергарда на Монтекукули, комуто неприятелската армия, отдѣлена отъ него съ обозитѣ въ горитѣ и блатата, не можала да даде никаква помощъ. При този случай французитѣ и шведитѣ взели 8 топа, много щандарти, кола и плѣнници, а 1.300 мушкетери били прѣснати и по вечето убити или взети въ плѣнъ. Неприятелската конница

съ голѣмъ трудъ си пробила пжтъ къмъ своята армия, която, прѣслѣдвана по петитѣ отъ французитѣ и шведитѣ, на мръкване заела позиция задъ рѣкичката Шмуттеръ, но въ голѣма безрѣдица. Тюреннъ и Врангель, до като чакали пристиганието на артиллерията си, опитвали се да прѣминатъ прѣзъ рѣкичката Шмуттеръ на сила, но даже и слѣдъ пристиганието на артиллерията имъ, били задържани отъ упоритото съпротивление на една частъ отъ неприятелската конница подъ началството на вюртембергския херцогъ Улрихъ. Тѣй като вече се стъмнило, а пѣхотата била още назадъ, тѣ рѣшили на разстъпване на 8 май да подновятъ атаката, а между това артиллерията продължавала цѣлата вечеръ да обстрѣлва неприятеля прѣзъ рѣкичката. Но прѣзъ нощта императорско-баварската армия, подъ началството на фелдцейхмейстера графа Фернемона и графа Кронсфелда, отстъпила подъ истрѣлитѣ отъ Аугсбургъ задъ рѣка Лехъ, като загубила всичко до 2.300 души убити, ранени и плѣнени, 8 топа, 6 щандарта и 353 кола. Загубата на французитѣ и шведитѣ не е извѣстна, но вѣроятно е била тѣй сжщо значителна. На 9 май Тюреннъ и Врангель тръгнали къмъ Рейнъ. Баварцитѣ изгорили моста на Лехъ и заели задъ него сжщата позиция, която въ 1632 г. заемалъ Тилли, и, слѣдъ една канонада отъ двѣтѣ страни, прѣзъ нощта отстъпили къмъ Мюнхенъ. Французитѣ и шведитѣ прѣминали слѣдъ тѣхъ прѣзъ Лехъ и, като оставили 2.000 души за отбранана моста, който тѣ въстановили, тръгнали слѣдъ баварцитѣ къмъ Нейбургъ и Фрейзингенъ, прѣминали прѣзъ р. Изеръ, заели Ландсхутъ и потѣглили къмъ Васербургъ и Мюлдорфъ на р. Иннъ, но не могли да прѣминатъ рѣката, понеже нѣмали съ себѣ си понтони,